

РАИСТИЧЕН СЮЖЕТ Е ЯВНО ХРИСТИЯНСКИ. ЩЕ ГО ВИДИТЕ И НА ПРАВОСЛАВНИТЕ ИКОНИ. На рис. 7.68 е показана иконата на православната Троица. На преден план виждаме буквално същата сцена като на „античните“ барелефи, които показват как Митра убива бик, рис. 7.69.

По повод дългите паралели между „древния“ митраизъм и средновековното християнство А. Дреус пише следното: „Главното светилище на Митра се е намирало ВЪВ ВАТИКАНА, НА МЯСТОТО НА ДНЕСНАТА ЦЪРКВА „СВ. ПЕТЪР“, където той е бил почитан заедно с официално признатия преди Атис... Тук Митра-Атис е бил наричан „ПАПА-ОТЕЦ“. Наричали са „Отец“ (от баща – баща на бащите) и ВЪРХОВНИЯ ЖРЕЦ НА ТОЗИ БОГ, А ДО ДЕН ДНЕСЕН РИМСКИЯТ ПАПА Е НАРИЧАН „СВЕТИ ОТЕЦ“. Той също като върховния жрец носи тиара или МИТРА – като тази на главата на МИТРА-АТИС... обут е с червени войнишки боти, каквито са носели жреците на Митра, държи ключовете на „бога скала“ (тоест на Петър – А. Ф.) и има властта „да завързва и развързва“... Папата на католическото християнство съответства на архигала... на папата от култа към Митра-Атис. Седалището на този ЕЗИЧЕСКИ ПАПА е било ВЪВ ВАТИКАНА, а той почитал Слънцето като СПАСИТЕЛ и богиня Кибела като „ДЕВА – БОЖИЯ МАЙКА“, изобразявана обикновено СЕДНАЛА С МЛАДЕНЕЦ В РЪЦЕТЕ. НЕЙНИЯТ ХРИСТИЯНСКИ ПАРАЛЕЛ Е ДЕВА МАРИЯ“ [259], с. 69.

Оказва се, че „древният“ митраизъм, както и средновековното християнство, има свое учение за чистилището, употребява кропило, приел е обичая да се кръсти [259], с. 70. Изцяло съвпадат обредните форми на публичните служби, литургиите на непознат за народа мъртъв език, даването на причастие, стихарът, широкият колан, епископската шапка и т.н. Това е резултат от изследването на известния учен Дж. Робъртсън [1371], [259], с. 70–71. Той пише: „Източните богове спасители са като родни братя на Исус Христос“ [1371], [544], т. 4, с. 695.

Н. А. Кун добавя: „Свещената трапеза в култа към Митра СЪВПАДА ИЗЦЯЛО с християнското тайнство на причастieto... И ХРИСТИЯНИТЕ, И МИТРАИСТИТЕ смятат неделята за почивен ден. Християните празнуват... Рождество Христово на 25 декември, а митраистите са празнували на 25 декември раждането на своя „Непобедим“ [454], [544], т. 4, с. 701–703. До нас са стигнали изображения на ТАЙНАТА ВЕЧЕРЯ НА МИТРАИСТИТЕ. Там хлябът за причастие е белязан с ХРИСТИЯНСКИ КРЪСТОВЕ [259], с. 3. Оказа се, че и прочутата „катедра“ – седалището на Петър в Рим, във Ватикана, също принадлежи на култа към Митра.

Стигаме до извода, че „античният“ култ към Митра и средновековният култ към Христос НА ПРАКТИКА СА ИДЕНТИЧНИ, а разликата във вре-